

25ste zondag door het jaar
A-cyclus

Elkaar het goede gunnen

Beste medegelovigen

Hebben ook jullie, zoals ik, toch wel begrip voor de reacties van hen die het meest uren hadden gewerkt?
En lijkt de houding van de landeigenaar niet een beetje op willekeur als hij zegt “Mag ik soms met het mijne niet doen wat ik wil?”

Als we het moeilijk hebben met deze parabel of als deze parabel ons tegen de borst stoot, dan is dat wellicht omdat wij ons het meest inleven in de arbeiders van het eerste uur die de last en de hitte van een volledige dag hebben gehad en die hetzelfde dagloon krijgen als zij die maar enkele uren hebben gewerkt. Neen dit is geen verhaal om mee te nemen naar de onderhandelingstafel voor een nieuw collectieve arbeidsovereenkomst! Het is daarvoor ook niet bedoeld!

Laten we nu die parabel eens anders bekijken en proberen we ons nu eens in te leven in de arbeiders van het elfde uur.

Op het elfde uur, dus erg laat, ziet de landeigenaar nog mensen staan.
Op zijn vraag “Wat staat ge hier de hele dag werkloos?” antwoorden zij: “Niemand heeft ons gehoord.”

Eigenlijk zit er in dit antwoord een tragische realiteit. Zij werden niet gevraagd. Zij wilden werken, boden zich aan en werden niet gevraagd... Willen werken en geen kans krijgen. “Niemand heeft ons gehoord”.... Achter deze zin kan heel wat ellende en miserie schuilgaan. Geen werk, geen loon met alle nare gevolgen ervan.

Als de landeigenaar hen dan, ondanks het late uur, toch nog naar de wijngaard stuurt en hen een volledig dagloon geeft zodat er tenminste voor die dag een inkomen is, is dat dan willekeur?

Zijt ge kwaad omdat ik goed ben?

Met de goedheid van de landeigenaar voor hen die wilden maar niet konden werken, verwijst Jezus naar de goedheid van God voor wie er geen eersten en geen laatsten zijn.

In het leven van Jezus wordt dit ook in praktijk gebracht. Hij gaat om met gewone mensen, met mannen en vrouwen, met joden en met niet-joden, met mensen die de wet van Mozes heel goed kennen en met hen die ze niet kennen en heidenen worden genoemd, hij gaat om met zieke en met gezonde mensen.

Hij roept allen op mee te werken aan het Rijk Gods en dan gaat het niet om ieders gelijke inbreng maar om ieders goedbedoelde bijdrage aan het welzijn van de andere.

In de wereld waarin we leven zijn er nog altijd laatsten: mensen die minder kansen hebben, mensen werkloos door een faillissement, door herstructurering, mensen arbeidsongeschikt door langdurige ziekte of door handicap.

Er zijn de "nieuwkomers" die hier inburgeren, zij die na lang of minder lang wachten eindelijk hun verblijfsvergunning kregen en nu hier in de rij staan voor een sociale woning. Kan ik, kunnen wij ons verheugen als zij hier een veilig onderkomen vinden?

In onze samenleving is er gelukkig ook meer en meer aandacht voor hen die minder kansen krijgen en als er sprake is van een leefloon of een verhoging van een bestaansminimum

laten we dan niet te vlug het woord "profiteurs" gebruiken maar laten we elkaar het goede gunnen.

Want elkaar het goede gunnen, bevordert een vreedevol samenleven.

Marie-Jeanne Speleman